

blemet har især bestået i at føre et tilstrækkeligt bevis for den ulovlige benyttelse.

Miljøministeriet har i vejledning af 3. juli 1989, der er udsendt efter aftale med boligministeren, indenrigsministeren og justitsministeren, givet anvisning til kommunerne om fremgangsmåden og samarbejdet med politiet i disse sager.

For så vidt angår overtrædelser af by- og landzoneloven er der foretaget undersøgelser i Planstyrelsen i 1984-85 og i 1987-88. Den sidste undersøgelse konkluderer, at der er indledt en strammere kurs over for lovovertrædelser siden den første undersøgelse. Der er konstateret flere ulovligheder, og de er behandlet hårdere bl.a. ved oftere at inddrage politiet.

Der er ikke foretaget lignende undersøgelser om overtrædelser af kommuneplan og lov om sommerhuse og camping. Men kommuner og amtskommuner har efterspurgt information og vejledning om navnlig disse sager.

På baggrund heraf og efter en henvendelse fra Rigsadvokaten har Planstyrelsen og Bygge- og Boligstyrelsen udarbejdet en praktisk vejledning om fremgangsmåden i sager om håndhævelse af plan- og byggelovgivning.

Vejledningen tager navnlig sigte på at forhindre de mange tilfælde af sager om håndhævelse af plan- og byggelovgivning, der på grund af fejl m.v. i kommunernes sagsbehandling enten ikke fører til tiltale eller ikke fører til domfældelse.

Vejledningen forventes udsendt juni 1991.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag. Flertallet kan endvidere stemme for de under nr. 28, 31, 35 og 36 stillede ændringsforslag. Flertallet kan tilslutte sig de af miljøministeren fremsatte tilkendegivelser i betænkningen.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) finder ikke, at tiden er inde til en revision af plan-

lovgivningen. Planlovene har nu fungeret i 15 til 20 år, og gennem disse år er der indarbejdet rutiner borgerne, interesseorganisationerne, kommunerne, amtskommunerne og staten imellem. Mindretallet finder, at lovgivningen og dermed rammen for Danmarks fysiske planlægning er af den allerstørste vigtighed.

Mindretallet har lyttet intenst til de mange indvendinger, bl.a. fra Det Grønne Kontaktudvalg, der har været mod de såkaldte »bonuslokalplaner« under udvalgsarbejdet. Specielt har det gjort indtryk, at der ved en eventuel indførelse af disse skabes tvivl om myndighedsansvaret.

Derfor tager Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti afstand fra bonusprincippet.

Mindretallet forudser, at det vil være vanskeligt at gennemskue i kommende lovgivning, hvor »bonusprincippet« kan få sin virkning.

Bonusordningen kan være en blankocheck på en ukendt fremtid.

De af miljøministeren stillede ændringsforslag forhindrer ikke »bonusprincippets« indførelse. Tværtimod fremgår det af bemærkningerne, at det nu indføres i planlægningsloven og kan følges op ved justeringer i andre love.

Mindretallet har igennem sine ændringsforslag tilkendegivet, at det bør blive lettere for danskerne, når der skal laves lokalplaner. Derfor foreslås et samtidighedsprincip, der medfører, at meddelelse af tilladelser, der måtte være nødvendige efter anden lovgivning eller underlagt anden myndighed, tilgår den eller de berørte parter samtidig med vedtagelsen af et lokalplanforslag.

En hurtig og smidig sagsbehandling er med indførelsen af et sådant princip i det store og hele kun afhængig af, om en kommune har den fornødne uddannede og trænedede stab til sagsbehandlingen.

Vedrørende regionplaners godkendelse/ministerens veto

Den nugældende praksis i planlovgivningen har virket i relativ kort tid, og først nu er den rette balance mellem amtskommunernes og statens kompetencer ved at indfinde sig. Ved at lave om på kompetenceforholdet vil der opstå